

ศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้และกานพลูเปรียบเทียบกับสารป้องกันกำจัดเชื้อราควบคุมโรคแอนแทรคโนสจากเชื้อ *Colletorichum gloeosporioides* (Penz) Sacc. ระยะหลังการเก็บเกี่ยว ก่อน และหลังการปลูกเชื้อในมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ และในสภาพแปลงปลูก โดยมี 5 การทดลอง ในการทดลองที่ 1 และ 2 ทดสอบประสิทธิภาพน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้บนผลมะม่วงหลังการเก็บเกี่ยว ก่อนและหลังการปลูกเชื้อ พบว่า การใช้ น้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้ร่วมกับน้ำร้อน ในระดับความเข้มข้น 4000 ppm ให้ผลค่าเฉลี่ยระดับการเกิดโรคคือ 2.40 และ 1.85 ก่อนและหลังการปลูกเชื้อ ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ การใช้น้ำร้อนร่วมกับคาร์เบนดาซิม ในระดับความเข้มข้น 100 ppm ให้ผลค่าเฉลี่ยระดับการเกิดโรคเป็น 2.60 และ 1.95 ตามลำดับ การทดลองที่ 2 และ 4 ทดสอบประสิทธิภาพ น้ำมันหอมระเหยจากกานพลูบนผลมะม่วงหลังการเก็บเกี่ยวก่อนและหลังการปลูกเชื้อ พบว่าค่าเฉลี่ยระดับการเกิดโรคก่อนการปลูกเชื้อที่น้อยที่สุด คือ 1.80 ค่าเฉลี่ยระดับการเกิดโรคหลังการปลูกเชื้อน้อยที่สุด ได้แก่ การใช้น้ำร้อนอย่างเดียว คือ 1.45 รองลงมาได้แก่ การใช้ คาร์เบนดาซิม และกานพลูร่วมกับน้ำร้อน ให้ผลค่าเฉลี่ยระดับการเกิดโรคเป็น 1.85 และ 1.95 ตามลำดับ ส่วนการทดลองสุดท้ายการทดสอบ ประสิทธิภาพน้ำมันหอมระเหยตะไคร้และกานพลูในการควบคุมโรคแอนแทรคโนสมะม่วงในแปลง มะม่วงพบว่าระดับการเกิดโรคน้อยที่สุดคือ 1.03 โดยการฉีดพ่นด้วยสารเคมีคาร์เบนดาซิม 100 ppm รองลงมาได้แก่การใช้กานพลู 6000 ppm ระดับการเกิดโรคน้อยที่สุดคือ 1.16